

DECYZJA

Na podstawie art.1 ust. 1 i 2, art.3 i art. 8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz. U. z 2022 poz. 140), art.104 i art.107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 roku poz. 775) oraz po rozpatrzeniu wniosku Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy Skaryszew z dnia 5 października 2023 roku znak: RNO.6822.1.04.2023.EK

Starosta Radomski odmawia uznania za mienie gromadzkie

nieruchomości, położonych w obrębie geodezyjnym Gębarzów, gmina Skaryszew, powiat radomski, województwo mazowieckie, oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki nr nr:

- 1663 o powierzchni 1.1100 ha
- 275/3 o powierzchni 1.6073 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 5 października 2023 roku znak: RNO.6822.1.04.2023.EK Zastępca Burmistrza Miasta i Gminy Skaryszew zwrócił się do tutejszego Starostwa o ustalenie w drodze decyzji administracyjnej, w oparciu o art. 1 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, iż nieruchomości gruntowe położone w miejscowości Gębarzów, gmina Skaryszew, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki nr 1663 o pow. 1.1100 ha i 275/3 o powierzchni 1.6073 ha, stanowią mienie gromadzkie.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalono:

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2022 roku poz. 140).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Przepis ten nie dotyczy mienia gromadzkiego położonego na terenach miast i osiedli – co stanowi art. 1 ust. 3 niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Mając powyższe na względzie, istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był zatem jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość ta należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego,

jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie - rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady - rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku sygn. II SA/Ke 615/09)

W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdził, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 roku, III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 111. Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Mając na względzie powyższe, dla oceny czy przedmiotowa nieruchomość stanowiła majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy jej wyodrębnienia oraz wyjaśnienie, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, prawnie lub faktycznie przekazana na cele publiczne lub społeczne i stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. czy nieruchomość ta należała do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej podmiotem praw i obowiązków.

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia stanu prawnego działek przed 1963 rokiem oraz wyjaśnienia daty ich wyodrębnienia, wykorzystując zgodnie z art. 75 KPA dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem takie jak: dokumenty wytworzone przed i po 1963 roku.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w operatach przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu pod numerem 2256/2/155/65 wynika, iż działka nr 275/3 o obecnej powierzchni 1.6073 ha pochodzi:

- z pierwotnej działki drogowej nr 275 o powierzchni 0.83 ha, ujawnionej w 1965 roku w rejestrze gruntów na rzecz Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Radomiu Zarząd Dróg Lokalnych,
- oraz z działek prywatnych, wydzielonych na skutek poszerzenia pasa drogowego działki nr 275 do szerokości 12 m, w latach 70-tych.

Niniejsze ustalenia wynikają z operatu pomiarowego wpisanego przez Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu, do ewidencji w dniu 29 kwietnia 1998 roku, pod numerem 225/2/296/72 z wykonania pomiaru uzupełniającego oraz sporządzenia operatu pomiarowego do wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów obręb Gębarzów, powstałych w wyniku wybudowania drogi lokalnej Mazowszany- Budy Gębarzowskie o szerokości 12,0 m.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w operatach przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu pod numerem 2256/2/155/65 wynika, iż działka nr 1663 o obecnej powierzchni 1.1100 ha pochodzi:

- z pierwotnych działek drogowych nr 1379 ha i nr 1385, ujawnionych w 1965 roku w rejestrze gruntów oraz na mapie stanowiącej załącznik do ww. operatu jako drogi publiczne;
- oraz z działek prywatnych, wydzielonych na skutek poszerzenia pasa drogowego do szerokości 12 m, w latach 70-tych.

Niniejsze ustalenia wynikają z operatu pomiarowego wpisanego przez Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu, do ewidencji w dniu 29 kwietnia 1998 roku, pod numerem 225/2/297/71 z wykonania pomiaru uzupełniającego oraz sporządzenia operatu pomiarowego do wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów obrębu Gębarzów, powstałych w wyniku wybudowania drogi lokalnej Magierów-Wincentów o szerokości 12 m.

Zgodnie z art. 8 ust.1, w związku z art.1 ust. 2 i 3, ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych cytowanej w podstawie prawnej ustalenie, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie należy do zadań starosty.

Materiał dowodowy dokumentujący przedmiotową sprawę nie potwierdza, iż nieruchomości objęte przedmiotowym wnioskiem, stanowiły mienie gromadzkie przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, a przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie wykorzystywane wspólnie przez mieszkańców. Obecny przebieg przedmiotowych nieruchomości drogowych powstał na skutek poszerzenia pasów drogowych w latach 70-tych. Decyzje o uznaniu za mienie gromadzkie mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny na czas wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych - czyli na dzień 5 lipca 1963 roku i trwający nadal. Na czas wejścia w życie wskazanej ustawy część gruntów stanowiących obecnie nieruchomość drogową, była we władaniu osób prywatnych i nie była wykorzystywana wspólnie przez mieszkańców. Obecny stan prawny przedmiotowych nieruchomości nie odpowiada zatem charakterystyce majątku gromadzkiego. Tutejszy organ obowiązany był orzec o odmowie uznania za mienie gromadzkie.

Zawiadomieniem z dnia 29 grudnia 2023 roku poinformowano Burmistrza Miasta i Gminy Skaryszew oraz sołtysa sołectwa Gębarzów, o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Strony nie skorzystały z tej możliwości we wskazanym terminie.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Wojewody Mazowieckiego, za pośrednictwem Starosty Radomskiego, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Skaryszew
z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy
na okres 14 dni oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji
Publicznej gminy
2. Sołtys sołectwa Gębarzów
Pan Sylwester Mucha
z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
w sposób zwyczajowo przyjęty – zgodny ze statutem sołectwa
3. a/a – GKN-III.6821.46.2023
z obowiązkiem wywieszenia na tablicy ogłoszeń
Starostwa na okres 14 dni oraz zamieszczenia w Biuletynie Informacji
Publicznej powiatu

